

10/04/2020

Преди 199 години на 10 април бе убит Вселенският патриарх Григорий V

Всеки един посетител на Вселенската патриаршия през последните 199 години ще види мястото, където се е намирала вратата към църквата във Финир, както и ще стане свидетел на мълчалив траур и оказване на почит към една жертва.

Всяка година на 10 април Вселенският патриарх се моли пред мястото, където през 1821 г. мъченически свърша живота си Вселенският патриарх Григорий V. По време на неговото светителстване мащабни реставрационни дейности на катедралата „Свети Георги“. Екзекутиран е от османските власти през 1821 година след избухването на Гръцкото въстание, макар патриархът да е противник на революционното движение. Целта на османците била патриарх Григорий V да бъде за пример за всеки противник. Тялото на епископа стояло там в продължение на три дни и нощи.

„Не ме призовавайте да бягам, минавайки през руините на Константинопол и другите християнски градове. Искате да мога да намеря убежище, но не и аз! Ето защо аз съм патриарх и трябва да спася народа си; смъртта ми може да донесе по-голяма полза за живота ми...“, казва самият патриарх Григорий V. Патриархът е канонизиран за светец на 10 април 1921 г. – 100 години след неговата мъченическа смърт.

Св. Григорий, патриарх Константинополски обаче не е единственият Константинополски патриарх, който е обесен или мъчен. След падането на града под робство няколко Вселенски патриарси, които се възкачили на престола, се изправили лице в лице с Османската администрация, „Високата порта“. Някои били обесени, други се удавили в морето, трети били принудени да подадат оставка, били изпратени в изгнани или пък загинали в затвора. И всичко това след решения на Османската администрация. Според Фанос Фанариоу има случаи на патриарси, които са обесени или убити и не са толкова добре известни на широката общественост, да не говорим за значителния брой йерарси, свещеници и монаси, които са обесени или убити.

Първият Вселенски патриарх след поробването е Генадий Сколарис. Той е първият подал оставка поради разногласия с османската администрация.

Йоасаф II (1465-1466): След като е обръснат, е детрониран по заповед на султана.

Рафаил I (1475-1476 г.): Неспособен да плати наложения данък, той е детрониран, затворен и почива година по-късно.

Рафаил II (1603-1607): По заповед на султан Ахмед II е детрониран, заточен и убит по ужасен начин.

Кирил I Лукарис: Възкачва се и слиза от патриаршеския трон няколко пъти, като за първи път го избират за патриарх през 1612 г. На 20 юни 1638 г., по нареждане на Сандразам Байрам паша, той бил арестуван и затворен в кула на Босфора. На 27 юни е предаден на еничарите и те го удавят в лодка.

Кирил II Контарис (1633-1639): Поради незаконните си действия, според империята, той е детрониран и след това арестуван от османските власти, затворен и заточен в Картаген. Османският паша от Тунис го принуждава да приеме исляма, но Кирил се съпротивлява и е обесен на 24 юни 1640 г. Важеето предназначено за бесило обаче два пъти се къса. Накрая патриархът е бил удавен.

Партений II (1644-1646, 1648-1651): По молба на султан Ибрахим той е

детрониран и предаден на еничарите, за да го удавят. Тялото му е намерено в околностите на остров Платис на Принцовите острови от християни, които го погребали на остров Халки.

Партений III (1656-1657): По заповед на султана, след ужасяващи мъчения, той е обесен в района на Пармакапи в Истанбул, на Лазарова събота и след три дни е хвърлен в морето.

Гавриил II (23 / 4-5 / 5-1657): Той остана на патриаршеския престол само дванадесет дни. Бил детрониран и изпратен в Бурската епархия, след разпространени слухове, че е кръстил мюсюлманин, всъщност той, кръщава евреин. В резултат на тези обвинения той е затворен и след това обесен на 3 декември 1659 година.

Мелетий II (1768-1769 г.): След като подава оставка той е арестуван заедно с тридесет други духовници и миряни и е хвърлен в затвора при ужасяващи мъчения. Той поиска разрешение от султана да отиде в родния си град Тенедос. След това заминава за Истанбул в отпуск само за 61 дни. Умира в Тенедос през 1777 г. в голяма бедност.

Кирил VI (1813-1818): Понеже не харесвал султан Махмут, той бил детрониран и заточен на Атон. По-късно се установява в Одрин. Осем дни след обесването на Григорий V, на 18 април 1821 г., султанът наредил да бъде обесен на портата на митрополитския дворец. След три дни той бил хвърлен в река Еврос, водите на която го отвели до бреговете на Дидимотейхо.

Евгений II (1821-1822): Наследник на обесения Григорий V. Той се предал на протестиращи революционери и бил влачен по улиците за брадата и косата, а по-късно починал от мъките, които претърпял.

Източник: orthodoxianewsagency.gr.

dobrotoliubie.com